

[Himmelstrup.]

ogsaa nævnte i sit Foredrag, kunde man maa-ske føje, at der for Tiden her i Danmark findes en vis, om jeg saa maa sige, Eksportpsykose. Det er faktisk saaledes, at saa snart denne eller hin Virksomhed kan paavise, at den har en Chance for at komme til at eksportere til Udlandet, saa har den lettere ved at skaffe sig den Kapital, som maaske skal til for at udnytte den Chance, og der er vel ingen Tvivl om, at de Materialer, som eventuelt er nødvendige for den paagældende Virksomhed, lettere lader sig tilvejebringe, naar den kan underbygge sit Ønske herom med en Forventning om, at den kan bidrage til den Eksport, som naturligvis er i saa høj Grad nødvendig, men en saadan Chance kan meget let paa Grund af Foranstaltninger fra Udlandets Side blive kortvarig og forvandle sig til en Luftspejling.

Jeg tror, at man fra alle Sider vil være enig om, at en Lempelse paa de Omraader, der her er Tale om, i Virkeligheden er nødvendig. Den højtærede Handelsminister har ment, at denne Lempelse skal tilvejebringes gennem en Ændring af Lovene og ikke gennem Udnyttelse af de Dispensationsbeføjelser, som den gældende Lov rummer, og heri har et Flertal inden for det nedsatte Udvalget været enig med Handelsministeren.

Idet jeg altsaa udtaler Haabet og Forventningen om, at den Tillid, man herved viser Pengeinstitutterne, ikke vil blive skuffet, skal jeg paa det Flertals Vegne, som jeg taler for, anbefale, at man stemmer imod de Ændringsforslag, som er stillet af et Mindretal inden for Udvalget, samt at man sluttelig stemmer for Forslaget i den Form, som det havde, da den højtærede Handelsminister forelagde det.

H. C. Hansen: Mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen, er forhindret i at være til Stede, og jeg skal derfor ganske kort paa mit Partis Vegne sige et Par Ord om vor Stilling til de foreliggende Lovforslag.

Jeg maa tilstaa, at jeg forstaaer i og for sig godt, at det ærede Medlem Hr. Himmelstrup har brugt saa relativt lang Tid til at forklare det, der for hans Vedkommende er det afgørende. Det ærede Medlem plejer altid enten at komme med Nationalbanken under Armen eller i alt Fald med løftet Pegefinger at gøre opmærksom paa, hvad Nationalbanken mener, og her foreligger en Situation, hvor Nationalbanken uden noget som helst Forbehold hævder, at den Lov, der findes i Øjeblikket, dækker Behovet, at Likviditetsforholdene er saadanne, at de ikke berettiger

til den Ændring, som den højtærede Handelsminister her har foreslaaet, og at Dispensationsbestemmelserne i øvrigt gør det muligt at imødegaa en eller anden eventuel særlig opstaaende Situation, som det ærede Medlem udtrykte sig, enten generelt eller specielt.

Vi har for mit Partis Vedkommende — og vi er, som det fremgaar af Betænkningen, her enige med det kommunistiske Parti — taget det Standpunkt, at vi efter de Oplysninger, der foreligger for os, ikke kan erkende, at Bankernes og Sparekassernes Likviditetsforhold er saadanne, at det er nødvendigt eller forsvarligt at foretage Ændringer i de hidtil gældende Bindingsbestemmelser, og vi henviser her navnlig til de Oplysninger, og jeg kan ogsaa sige til de meget kategoriske Udtalelser, som blev fremsat af de Repræsentanter fra Nationalbanken, der har været i Udvalget til Orientering for dette.

Vi stiller derfor sammen med det kommunistiske Parti Ændringsforslag om, at Lovene forlænges i den nuværende Skikkelse indtil November Maaned 1947. Det vil sige, at der i denne Periode skal handles, saaledes som Lovene i Øjeblikket forudsætter, og at der derefter skulde være skabt Mulighed for et bedre Overblik, end man har i Øjeblikket, og saa vil man til sin Tid kunne tage Stilling til, om denne Lovændring er nødvendig.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale de ærede Medlemmer at stemme for de af os stillede Ændringsforslag vedrørende henholdsvis Bankerne og Sparekasserne.

Robert Mikkelsen: Jeg anbefaler paa mit Partis Vegne de af det socialdemokratiske og kommunistiske Mindretal stillede Ændringsforslag.

Det fremgaar af de Oplysninger, som Udvalget har modtaget, at Bankernes Indstaaende paa fri Foliokonto i Nationalbanken, som før Krigen laa omkring 50—80 Mill. Kr., i Januar i Aar var oppe paa 500 Mill. Kr. og i Løbet af Februar naaede op paa 700 Mill. Kr. Ved Statens Indfrielse af Gældsbeviser, Statsgældsbeviser og Beskæftigelsesobligationer og ved forskellige andre Forhold bliver der i Marts yderligere over 350 Mill. Kr. fri, og herefter naar de disponible Beløb op over 1 Milliard Kr. Der er ingen Tvivl om, at disse Beløb langt overstiger, hvad der vil blive Brug for, baade til Skattebøder, Eengangsskat o. s. v. Naar man samtidig ved, at der sikkert i Aarets Løb frigives meget betydelige Summer, som nu er bundet i Varelagre og ikke paa ny kan sættes i Varelagre paa Grund af skærpede Importregler, følger deraf, at Lovforslagene, som frigiver henvend